

EURÓPAI KÖZPONTI BANK

EURORENDSZER

Útmutató a nemzeti hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a jogszabálytervezetekről folytatott konzultációjához

2025. április

Tartalomjegyzék

Előszó	3
1 Az EKB jogszabálytervezetekkel kapcsolatos tanácsadói szerepének háttere	4
2 A 98/415/EK határozat célkitűzései	7
3 Az EKB-val folytatott konzultációra irányuló kötelezettség terjedelme	9
3.1 A konzultáló hatóságok	9
3.2 A konzultáció körébe tartozó jogszabálytervezetek	10
3.3 Az EKB hatásköre	13
3.4 Végrehajtási jogszabályok	18
4 Azok az esetek, amikor az EKB a konzultáció iránti megkeresésekre válaszul mellőzi vélemény elfogadását	21
4.1 Vélemény elfogadásának mellőzéséről szóló levelek	21
4.2 A nem hivatalos megkeresés lehetősége	22
5 A konzultációs eljárás	23
5.1 Az EKB-val folytatott konzultáció megfelelő időpontja	23
5.2 A vélemény iránti kérelem	24
5.3 Határidők	26
5.4 Átvételi elismervény	27
5.5 Az EKB véleményének elkészítése és elfogadása	28
5.6 A nyelvhasználati rend	28
5.7 A vélemény továbbítása és annak további figyelembevétele	29
5.8 Közzététel	29
6 Az EKB-val folytatott konzultációra irányuló kötelezettség teljesítése	32
7 Az EKB-val folytatott konzultációra irányuló kötelezettség be nem tartásának jogkövetkezményei	33
Melléklet	35

A Tanács 98/415/EK határozata (1998. június 29.) a nemzeti
hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a
jogszabálytervezetekről folytatott konzultációjáról

35

Előszó

A nemzeti hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a jogszabálytervezetetről folytatott konzultációjáról szóló útmutató évek óta hasznos eszközt biztosít a nemzeti hatóságok és a nagyközönség számára. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés a tagállamok kötelezettségévé teszi azt, hogy az Európai Központi Bank (EKB) véleményét kérjék az annak hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetekkel kapcsolatban. Az útmutató részletes tájékoztatást nyújt arról a folyamatról, amelynek során a nemzeti hatóságok konzultálnak az EKB-val az annak hatáskörébe tartozó kérdésekkel foglalkozó jogszabálytervezetetről. Az először 2005-ben közzétett, majd 2015-ben frissített útmutatót naprakésszé kell tenni annak érdekében, hogy tükrözze az EKB-nál az ilyen konzultációk során összegyűlt aktuális szakértelmet, felhasználva az egységes felügyeleti mechanizmus 2014-es létrehozása óta eltelt egy évtized tapasztalatát is. Az EKB többi kiadványához hasonlóan ez az útmutató is kifejezésre juttatja az EKB elkötelezettségét a nyitottság és az átláthatóság alapelvei tekintetében, valamint hozzájárul ahhoz, hogy az EKB céljai és tevékenységei szélesebb körben ismertté váljanak.

Az EKB ezért frissíti ezt az útmutatót, hogy az EKB legújabb gyakorlata alapján tájékoztassa és segítse a nemzeti hatóságokat az EKB-val való konzultációs kötelezettséggel kapcsolatban. Az útmutató ebből a célból bemutatja az EKB-val folytatott konzultációra irányuló kötelezettség célkitűzéseit és tárgykörét, valamint egyértelművé teszi a követendő eljárást. Az útmutató azonban nem válaszolhat meg teljes bizonyossággal minden felmerülő kérdést, ezért továbbra is minden egyes esetben meg kell vizsgálni azt, hogy - az útmutató iránymutatásaiból kiindulva - konzultálni kell-e az EKB-val.

Bízom abban, hogy ez a naprakésszé tett útmutató felhívja a figyelmet az érintett felek jogaira és kötelezettségeire, egyben elősegítve az EKB tanácsadói szerepének jobb megismerését. E tekintetben az útmutató célja továbbá az, hogy az EKB hatáskörébe tartozó ügyekben ösztönözze a konzultációs eljárás szélesebb körű alkalmazását és ezáltal hozzájáruljon az érintett tagállamok jogszabályainak harmonizációjához.

Végül hangsúlyozni szeretném a jogalkotási eljárásban részt vevő nemzeti hatóságok és a Központi Bankok Európai Rendszere, illetve az eurorendszer közötti szoros együttműködés biztosításának rendületlen fontosságát. Bízom abban, hogy ez a kiadvány a továbbiakban is elő fogja segíteni az ilyen, valamennyi érintett fél érdekében álló, szoros együttműködést.

Frankfurt am Main, 2025. április

Frank Elderson, az EKB igazgatósági tagja

1 Az EKB jogszabálytervezetekkel kapcsolatos tanácsadói szerepének háttere

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: Szerződés) tanácsadói feladattal bízta meg az EKB-t a hatáskörébe tartozó, javasolt uniós jogi aktusokkal és tagállami jogszabálytervezetekkel kapcsolatban. Az EKB tanácsadói szerepének elsődleges jogalapja ebben a tekintetben a Szerződés 127. cikkének (4) bekezdése és 282. cikkének (5) bekezdése, amelyet megismétel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányának (a továbbiakban: KBER Alapokmánya) 4. cikke.

A nemzeti hatóságok által az EKB-val folytatott konzultáció keretét az 1999. január 1-je óta hatályban lévő és valamennyi tagállamra alkalmazandó 98/415/EK tanácsi határozat¹ (a továbbiakban: 98/415/EK határozat) határozza meg. 2004-ig az EKB évente átlagosan 30 véleményt fogadott el a nemzeti hatóságok konzultációira válaszul. A tagállamok száma 2004-ben, 2007-ben és 2013-ban nőtt, a nemzeti jogszabálytervezetekről szóló EKB vélemények száma pedig ingadozott 2004 és 2007 között, az elfogadott vélemények számának általános növekvő tendenciája mellett: 2004-ben 30, 2005-ben 48, 2006-ban 52, 2007-ben pedig 35 véleményt fogadtak el. A pénzügyi piacok 2008-tól érezhető zavarai miatt 2008 és 2014 között jelentősen nőtt a nemzeti jogszabálytervezetekről szóló EKB vélemények száma, és az 2012-ben tetőzött 95 véleménnyel.

2015 óta a nemzeti jogszabálytervezetekről szóló vélemények száma visszatért a pénzügyi válság előtti szintre: a 2015. évi 52-ről a 2023. évi 35-re, majd a 2024. évi 38-ra. 2015-ben az EKB az általa elfogadott jogszabálytervezetekről szóló vélemények számát befolyásoló fontos stratégiai döntést is hozott: úgy határozott, hogy a nemzeti jogszabálytervezetekről folytatott konzultációra válaszul nem fogad el véleményt abban az esetben, ha az EKB úgy véli, hogy a jogszabálytervezet csak csekély mértékben érinti hatáskörét. E határozat eredményeként 2016 és 2024 között a következőképpen oszlott meg évente azon esetek száma, amikor az EKB a nemzeti konzultációkra válaszul elutasította vélemény kiadását: 2016-ban 25, 2017-ben 20, 2018-ban 4, 2019-ben 12, 2020-ban 12, 2021-ben 24, 2022-ben 15, 2023-ban 21, 2024-ben 19. Fontos azonban kiemelni, hogy a 98/415/EK határozat szerinti, az EKB-val való konzultációs kötelezettség továbbra is érvényesül és változatlan még akkor is, ha úgy tűnik, hogy a jogszabálytervezetek csak csekély mértékben érintik az EKB hatáskörét. Az EKB-val folytatott konzultáció két szakaszból áll. Az első szakasz az EKB-val való konzultációra vonatkozó eredeti kötelezettség, amennyiben a javasolt uniós jogi aktusok vagy a tagállami jogszabálytervezetek (akár csekély mértékben is) érintik az EKB hatáskörét. A második szakaszban az

¹ A Tanács 1998. június 29-i határozata a nemzeti hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a jogszabálytervezetekről folytatott konzultációjáról (HL L 189., 1998.7.3., 42. o.). A 98/415/EK határozat szövege ezen útmutató mellékletében található.

EKB értékeli, és ez alapján vagy véleményt fogad el, vagy a vélemény elfogadásának mellőzéséről szóló levelet fogalmaz meg, amennyiben a jogszabálytervezetek csak csekély mértékben érintik az EKB hatáskörét, anélkül, hogy azokat lényegesen befolyásolnák, ideértve azokat az eseteket is, amikor azok kizárólagos célja az uniós jogszabályok átültetése, az útmutató 5.1. szakaszában leírtak szerint.

A Szerződés 127. cikkének (4) bekezdése:

„(4) Az Európai Központi Bankkal konzultálni kell:

- a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban;
- a nemzeti hatóságok részéről az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban a Tanács által a 129. cikk (4) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

Az Európai Központi Bank a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet a megfelelő uniós intézmények, szervek és hivatalok, illetve a nemzeti hatóságok elé.”

A Szerződés 282. cikkének (5) bekezdése:

„(5) Az Európai Központi Bankkal konzultálni kell a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal, továbbá valamennyi nemzeti jogszabálytervezettel kapcsolatban, és a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet elő.”

A KBER Alapokmányának 4. cikke:

„Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikke (4) bekezdésének megfelelően:

a) az EKB-val konzultálni kell:

- a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban;
- a nemzeti hatóságok részéről az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban a Tanács által a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározott kereteken belül és feltételek mellett;

b) az EKB a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok, vagy a nemzeti hatóságok elé.”

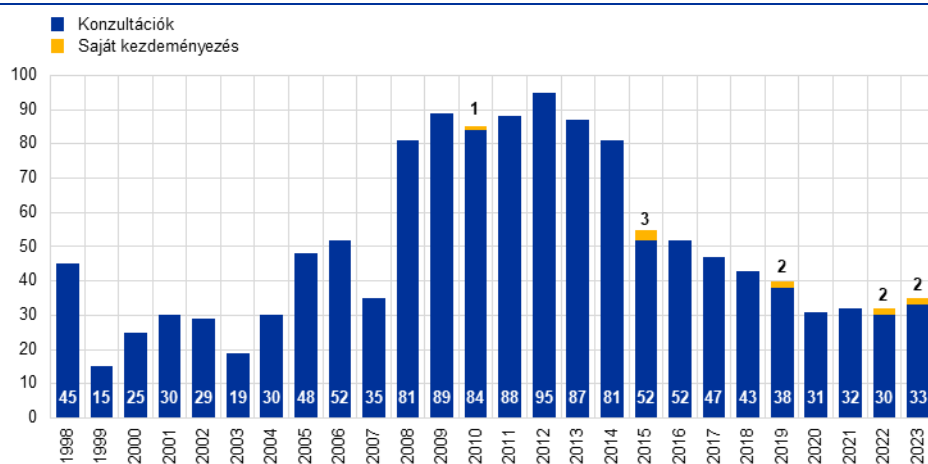
A KBER Alapokmányának 25.1. cikke:

„Az EKB a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó uniós jogszabályok hatálya és végrehajtása tárgyában tanácsot adhat a Tanácsnak, a Bizottságnak vagy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, illetve ezek az EKB-val konzultálhatnak.”

A 98/415/EK határozat megfogalmazása meglehetősen általános jellegű, így teljes hatékonyságának biztosítása érdekében a nemzeti hatóságoknak alaposan ismerniük kell: a) annak célkitűzéseit; b) az EKB-val való konzultációs kötelezettség terjedelmét; c) a követendő eljárást; és d) az EKB-val való konzultáció elmulasztásának a kérdéses nemzeti jogszabály jogszerűségére gyakorolt lehetséges hatásait. Ezért a 98/415/EK határozat 1999 óta történő alkalmazása során szerzett tapasztalatok alapján ezen útmutató célja a jogszabályi rendelkezések készítésében részt vevő nemzeti hatóságok e négy vonatkozásban történő tájékoztatása annak érdekében, hogy azok jogaik és kötelezettségeik teljes ismeretében legyenek. Ezen útmutató számos ajánlást is tartalmaz a konzultációs eljárás hatékonyságának biztosítása érdekében. Az útmutató azonban nem válaszolhat meg teljes bizonyossággal minden felmerülő kérdést, ezért továbbra is minden egyes esetben meg kell vizsgálni azt, hogy - az útmutató iránymutatásaiból kiindulva - konzultálni kell-e az EKB-val. Az ilyen eseti értékelések elvégzése céljából az EKB arra ösztönzi a hatóságokat, hogy vizsgálják felül az EUR-Lexen található, nemrégiben elfogadott vélemények és a vélemény elfogadásának mellőzéséről szóló levelek listáját (lásd a 6.8.1. szakaszt).

1. ábra

A nemzeti hatóságok konzultációira válaszul adott EKB vélemények száma, ideértve a saját kezdeményezésű véleményeket is (más színnel jelölve).

Forrás: EKB, az EUR-Lex adatai.

2 A 98/415/EK határozat célkitűzései

Az *OLAF*-ítéletben² az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) tisztázta a Szerződés 127. cikke (4) bekezdésének célkitűzéseit az EKB hatáskörébe tartozó bármely javasolt uniós jogi aktussal kapcsolatos konzultációs kötelezettség szempontjából. A Bíróság szerint e kötelezettség „elsődlegesen azt célozza, hogy az ilyen aktusok elfogadása előtt annak kibocsátója meghallgassa azon szervezet, amelynek közreműködése – mivel közösségi szinten a kérdéses területen önálló hatáskörrel, továbbá magasszintű szakértelemmel rendelkezik – kifejezetten hasznos lehet a tervezett jogalkotási eljárásban.”

Bár az *OLAF*-ítélet az uniós intézményeknek az EKB-val a javasolt uniós jogi aktusok vonatkozásában fennálló konzultációs kötelezettségéről szól, az segít a tagállamok EKB-val szemben fennálló, jogszabálytervezeteikre vonatkozó konzultációs kötelezettségének tisztázásában is. Az *OLAF*-ítéletből az a következtetés vonható le, hogy a 98/415/EK határozat alapvető célja az EKB számára annak lehetővé tétele, hogy a nemzeti jogalkotókat megfelelő időben lássa el szakértői tanáccsal a hatáskörébe tartozó kérdésekkel kapcsolatos jogszabálytervezetek vonatkozásában. E tanácsadás célja annak biztosítása, hogy a nemzeti jogi keretrendszer: a) járuljon hozzá az EKB és/vagy az eurorendszer, illetve a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) célkitűzéseinek eléréséhez; b) legyen összeegyeztethető az eurorendszer, illetve a KBER és/vagy az EKB jogi keretrendszerével; és c) legyen összhangban az eurorendszer, illetve a KBER és/vagy az EKB vezérelveivel.

Az EKB-val való, a 98/415/EK határozat szerinti konzultációs kötelezettséget úgy alakították ki, hogy az az esetlegesen össze nem egyeztethető vagy ellentmondásos nemzeti jogalkotásból eredő problémáknak elébe vágó, megelőző rendszerként működjön. A konzultációnak ennél fogva a jogszabály tervezeti stádiumában kell lezajlania, pontosabban annak azon szakaszában, amikor az érintett jogszabály előkészítésében és elfogadásában részt vevő nemzeti hatóságok érdemben figyelembe vehetik az EKB véleményét.

A gyakorlatban az EKB-val való konzultációs kötelezettség lehetővé teszi a tagállamok számára annak biztosítását, hogy nemzeti jogszabályaik – ideértve a nemzeti központi bankjaik (NKB-k) alapokmányát is – továbbra is összeegyeztethetők legyenek a Szerződéssel és a KBER Alapokmányával, a Szerződés 131. cikkének és a KBER Alapokmánya 14.1. cikkének megfelelően.

A 98/415/EK határozattal létrehozott konzultációs eljárás számos további előnnyel rendelkezik. Értékes eszközként szolgál az információk és a szakértelem megosztásának elősegítésében. A konzultációk az EKB tájékozódásának fontos

² A C-11/00. sz. *Európai Közösségek Bizottsága kontra Európai Központi Bank ügy* (ECLI:EU:C:2003:395), különösen az ítélet 110. és 111. pontjai. Ebben az ügyben a Bíróság helyt adott a Bizottság keresetének, és megsemmisítette a csalások megelőzéséről szóló, 1999. október 7-i EKB/1999/5 európai központi banki határozatot (HL L 291., 1999.11.13., 36. o.). Az ítélet jelentős az EKB tanácsadói feladatának tisztázása szempontjából, mivel az EKB kérelmére válaszul a Bíróság első alkalommal vizsgálta meg a Szerződés 127. cikke (4) bekezdésének célkitűzéseit.

eszközét képezik a hatáskörébe tartozó területeken a tagállamokban bekövetkezett jogalkotási fejleményekkel kapcsolatban. Előnyt jelent az EKB saját álláspontjának kialakításakor – például hasonló kérdéseket megvitató uniós vagy nemzetközi fórumokon – az a szakértelem, amelyre az EKB a konzultáció alá vont jogszabálytervezetek megvizsgálása révén tesz szert. Továbbá – a nemzeti jogszabályok sajátosságainak elismerése mellett – az EKB vélemények elősegítik az EKB hatáskörébe tartozó tagállami jogszabályok harmonizációját, és hozzájárulnak a nemzeti jogszabályok minőségének javításához, mivel a vélemények az EKB feladatainak ellátása során szerzett szakértelmen alapulnak³. Az EKB vélemények a Bíróság által figyelembe vehető forrásként is szolgálhatnak az érintett jogszabályoknak a Szerződéssel való összeegyeztethetőségével kapcsolatos eljárásokban, illetve a nemzeti bíróságok figyelembe vehetik az EKB véleményeket az adott nemzeti jogszabályi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozó eljárásokban. A többi uniós intézmény véleményéhez hasonlóan az EKB vélemények sem bírnak kötelező erővel a Szerződés 288. cikkének ötödik bekezdése alapján. Ez azt jelenti, hogy a nemzeti jogalkotók nem kötelesek követni az EKB véleményét. Azonban a 98/415/EK határozattal létrehozott rendszert annak biztosítására szánták, hogy a nemzeti jogszabályokat csak az EKB véleményének megfelelő figyelembevételét követően fogadják el. E rendszer hatékonynak bizonyult, és a nemzeti jogalkotók általában egyetértenek a jogszabálytervezet módosításával vagy akár visszavonásával is, mintsem hogy az EKB álláspontjába ütköző jogszabályokat fogadjanak el.

Végezetül, az EKB-val való konzultációs kötelezettség hozzájárul az EKB-nak a nagyközönséggel és piacokkal folytatott külső kommunikációjához is. Az átláthatóság támogatása az EKB általános vezérelve, és e célból a nemzeti hatóságok konzultációjára válaszként elfogadott véleményeket főszabályként közvetlenül elfogadásuk és a konzultáló hatóságnak ezt követően történő továbbításuk után közzéteszik az EUR-Lexen.

³ Lásd a C-11/00 ügyben a főtanácsnok véleményének 140. pontját, amelyet a Bíróság a C-11/00 ügyben meghozott ítéletének 110. pontjában fogadott el.

3 Az EKB-val folytatott konzultációra irányuló kötelezettség terjedelme

3.1 A konzultáló hatóságok

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) és (2) bekezdése:

„(1) A tagállamok hatóságai konzultálnak az EKB-val valamennyi olyan jogszabálytervezettel kapcsolatban, amely a Szerződés alapján az EKB hatáskörébe tartozik (...).

(2) Ezen túlmenően, a nem résztvevő tagállamok hatóságainak konzultálniuk kell az EKB-val a monetáris politika eszközeire vonatkozó bármely jogszabálytervezetről.”

3.1.1 A konzultációra köteles hatóságok köre

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy az EKB hatáskörébe tartozó nemzeti jogszabálytervezetek tekintetében a konzultációs kötelezettség a „tagállamok hatóságait” terheli. Mivel a 98/415/EK határozat valamennyi tagállamra vonatkozik, az érintett hatóságok nem csak azon tagállamok, amelyek pénzneme az euro (a továbbiakban: euroövezeti tagállamok), de azon tagállamok hatóságai is, amelyek pénzneme nem az euro (a továbbiakban: „euroövezeten kívüli tagállamok”).

A tagállamok hatóságai a 98/415/EK határozat 3. cikkének (1) bekezdése értelmében „jogszabálytervezetet készítő hatóságok”. Ezen túlmenően a 98/415/EK határozat 4. cikkéből következik, hogy a konzultáló hatóság nem csak az „elfogadó hatóságtól”, de a „jogszabálytervezetet kezdeményező hatóságtól” is különböző hatóság lehet.

A gyakorlatban az EKB-val a hatóságok széles köre konzultál. A nemzeti parlamenteken átmenő jogszabályok esetében az EKB-val általában az a miniszter konzultál, aki az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezet előkészítéséért felelős. Amikor a jogszabályt nem a kormány, hanem a nemzeti parlament egy tagja kezdeményezi, az EKB-val való konzultációs kötelezettség a parlamentet terheli az ezen útmutató 3.1.2. szakaszában leírtak szerint. Az ilyen konzultációkat néha a konzultáló hatóság nevében eljáró NKB-kon keresztül bonyolítják le. Az NKB-k és az illetékes nemzeti hatóságok (INH-k) saját szabályozói hatáskörrel rendelkező hatóságként vagy esetenként saját jogalkotási kezdeményezési joggal rendelkező hatóságként is konzultálnak az EKB-val.

Az egyéb eljárásokban elfogadott jogszabályok esetén az EKB-val rendszerint az a hatóság konzultál, amely az érintett jogszabály elfogadására hatáskörrel rendelkezik, például a nemzeti kormány illetékes tagja.

Végül, az EKB-val konzultálnak olyan nemzeti hatóságok is, amelyek jogszabályból fakadóan vagy a gyakorlatnak megfelelően részesei voltak az elfogadási folyamatnak, mint például NKB-k, felügyeleti hatóságok, versenyhatóságok, pénzmosás elleni hatóságok, vagy olyan különleges testületek, mint például az euróra áttérést irányító igazgatóságok. Ezekben az esetekben az EKB azt a megközelítést követi, hogy a konzultáció abban az esetben helyénvaló, ha kétségtelen, hogy a szóban forgó hatóság a kezdeményező vagy elfogadó hatóság nevében jár el.

3.1.2 A nemzeti parlamentek szerepe

A nemzeti parlamentek a 98/415/EK határozat alkalmazásában „jogszabálytervezetet készítő hatóságnak” is minősülhetnek, ha az egy vagy több tagjuk által javasolt, az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetet vitatnak meg⁴. A nemzeti parlamenteknek saját eljárási szabályzatuk alapján kell döntenüik arról, hogy miként tesznek eleget azon kötelezettségüknek, hogy az egy vagy több tagjuk által javasolt és az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezeteket benyújtsák az EKB-hoz annak előzetes véleményét kérve, és eközben biztosítsák azt, hogy az ilyen konzultációk a nemzeti parlament jogalkotási napirendjére való felvételüket követően megérkezzenek az EKB-hoz, és hogy az EKB-nak elegendő idő álljon rendelkezésére véleményének elfogadására. Mivel a Szerződés 127. cikkének (4) bekezdése és a KBER Alapokmányának 4. cikke értelmében a nemzeti parlament, nem pedig annak egyes tagjai minősülnek „nemzeti hatóságnak” és a 98/415/EK határozat értelmében vett „tagállami hatóságnak”, az EKB elutasítja, hogy a nemzeti parlament egy vagy több tagja által folytatott konzultációra válaszul véleményt fogadjon el, amennyiben kétségtelen, hogy a nemzeti parlament nem engedélyezte saját eljárási szabályzatának megfelelően a konzultációt.

Elfogadható az is, ha saját kezdeményezésére eljárva egy nemzeti kormány konzultál az EKB-val az olyan jogszabálytervezetről, amelyet a nemzeti joggal összhangban a nemzeti parlament tagjai kezdeményeztek.

3.2 A konzultáció körébe tartozó jogszabálytervezetek

A 98/415/EK határozat 1. cikkének (1) bekezdése:

„(1) E határozat alkalmazásában:

[...]

„jogszabálytervezet”: valamennyi olyan rendelkezés, amely jogilag kötelezővé válna, és egy tagállam területén általánosan alkalmazva nem meghatározott számú esetre

⁴ Ez vonatkozik azokra az esetekre is, amikor a kormány által kezdeményezett jogszabálytervezetekhez a parlament tagjai javasolnak olyan módosításokat, amelyeknek lehetséges hatásuk, hogy a jogszabálytervezet az EKB hatáskörén belülre kerül.

állapít meg szabályokat és nem meghatározott számú természetes és jogi személy a címzettje.”

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállami hatóságok „valamennyi olyan jogszabálytervezettel kapcsolatban” kötelesek az EKB-val konzultációt folytatni, amely az EKB hatáskörébe tartozik. A 98/415/EK határozat 1. cikkének (1) bekezdése határozza meg a „jogszabálytervezet” fogalmát. E meghatározás azon rendelkezésekre utal, amelyek jogilag kötelezővé válva, és egy tagállam teljes (vagy földrajzilag körülhatárolt) területén általánosan alkalmazva „nem meghatározott számú esetre állapítanak meg szabályokat, és (amelyeknek) nem meghatározott számú természetes és jogi személy a címzettje”. Ez magában foglalja a kormány által előkészített jogszabálytervezeteket, amelyek elfogadásukkor hatályos jogi előírásokká válnak, tekintet nélkül az ilyen hatályosság hosszától.

A 98/415/EK határozat 1. cikkének (2) bekezdése alapján azonban e meghatározás nem terjed ki azokra a jogszabálytervezetekre, amelyek kizárólagos célja az uniós irányelveknek a tagállamok joganyagába történő átültetése. Az EKB azon a véleményen van, hogy ez a mentesség nem vonatkozik azokra az átültetési esetekre, amikor a nemzeti jogalkotó mérlegelési jogkört gyakorol az átültetés során és jelentősen érinti az EKB hatáskörét, különösen az EKB, illetve az eurorendszer szerepét és feladatait, kiváltképp azért, hogy új feladatot ruházzon egy NKB-ra, vagy jelentősen módosítja valamely NKB meglévő feladatát⁵.

Ezenkívül a KBER Alapokmányának 25.1. cikke egyértelművé teszi, hogy az EKB a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtása tárgyában tanácsot adhat a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, illetve ezek az EKB-val konzultálhatnak.

Az EKB kellő figyelmet fog fordítani arra, hogy azok a jogszabálytervezetek, amelyekkel kapcsolatban konzultálnak vele, valóban a 98/415/EK határozat 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jogszabálytervezetek-e, és ellenkező esetben főszabály szerint nem fog elfogadni véleményt.

3.2.1 Jogi kötőerővel bíró rendelkezések

Az EKB-val való konzultációs kötelezettség nem korlátozódik a parlamentek által elfogadandó jogszabálytervezetekre. A 98/415/EK határozat minden jogilag kötelező rendelkezésre kiterjed – ideértve a törvényerejű rendeleteket és a másodlagos jogszabályokat is.

Törvényerejű rendeletek

Ezen útmutató alkalmazásában a „törvényerejű rendeletek” olyan rendelkezések, amelyeket a kormányok sürgős és különlegesen fontos ügyekben fogadnak el és tesznek teljes mértékben alkalmazandóvá. Az ilyen törvényerejű rendeleteket

⁵ Lásd ezen útmutató 3.4. szakaszát.

később a parlament ratifikálja és/vagy módosítja az elfogadást követő rövid időn belül, vagy hónapokkal később. A törvényerejű rendelettervezetek ezért olyan „jogszabálytervezeteknek” minősülnek, amelyekről a kormány általi elfogadásuk előtt konzultációt kell folytatni az EKB-val, függetlenül a sürgősségtől vagy a különleges fontosságuktól⁶.

Másodlagos jogszabályok

Az EKB-val nem kell konzultálni minden olyan másodlagos jogszabályról, ideértve az NKB-k vagy a felügyeleti hatóságok általánosan alkalmazandó jogi aktusait is, amely az EKB hatáskörébe tartozó elsődleges jogszabályokat hajtja végre. A 98/415/EK határozat célkitűzéseire figyelemmel csak akkor kell az EKB véleményét kérni valamely másodlagos jogszabály tervezetéről, ha a tárgykör szorosan kapcsolódik az EKB feladataihoz, és ha az EKB hatáskörébe tartozó területeken kifejtett hatás különbözik a magából az elsődleges jogszabályból eredő hatástól.

3.2.2 A jogszabálytervezetek módosításai

Az olyan jogszabálytervezetek módosításai tekintetében, amelyeket az EKB-nak már beterjesztettek véleményadásra, az EKB-val való konzultációs kötelezettsége csak a jogszabálytervezet lényegét érintő, érdemi módosításokra vonatkozik. Itt érdemes megkülönböztetni két helyzetet. Az egyikben a lényeges módosításokat abban a szakaszban javasolják, amikor még nem került sor az EKB véleményének elfogadására. Ilyen helyzetekben az EKB elvárja, hogy a konzultáló hatóság a lehető leghamarabb nyújtsa be a módosított jogszabálytervezetet annak érdekében, hogy a vélemény a legfrissebb szövegen alapulhasson. A másik helyzet az, amikor az EKB véleményének elfogadását követően javasolnak új érdemi rendelkezéseket. Ez utóbbi esetben a Bíróságnak a módosított jogszabálytervezetekkel kapcsolatban az uniós intézményekkel való újbóli konzultációval kapcsolatos követelményre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának analógiájára⁷ az EKB-val újból konzultálni kell e módosításokkal kapcsolatban olyan kivételes esetekben, amikor a jogszabálytervezet jelentős, nem technikai jellegű módosításokon ment keresztül ahhoz a változathoz képest, amelyről az EKB-val korábban konzultáltak. Azonban nem kötelező a további konzultáció, ha a módosítások lényegében az EKB véleményében kifejezett álláspont átvételét célozzák. Az EKB mindazonáltal üdvözli,

⁶ Meg kell jegyezni, hogy tekintettel a 98/415/EK határozat 3. cikkének (2) bekezdése szerinti törvényerejű rendeletek elfogadásának sürgősségére és különleges fontosságára (lásd ezen útmutató 6.3. szakaszát), a konzultáló hatóság határidőt állapíthat meg arra – amely rendes körülmények között nem lehet rövidebb egy hónapnál –, hogy az EKB véleményt nyilvánítson. A konzultáló hatóságnak azonban meg kell indokolnia a sürgősséget.

⁷ Lásd a 41/69. sz., *ACF Chemiefarma kontra Bizottság ügyben hozott ítélet* (ECLI:EU:C:1970:71) 3. pontját; a 817/79. Sz., *Buyl kontra Bizottság ügyben hozott ítélet* (ECLI:EU:C:1982:36) 1. pontját; a C-392/95. sz., *Parlament kontra Tanács ügyben hozott ítélet* (ECLI:EU:C:1997:289) 15. pontját; a C-408/95. sz., *Eurotunnel és társai kontra SeaFrance ügyben hozott ítélet* (ECLI:EU:C:1997:532) 46. pontját; az 58/01. sz., *Océ van der Grinten NV kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben hozott ítélet* (ECLI:EU:C:2003:495) 100. és 102. pontját.

ha tájékoztatják a véleményeire adott reakciókról, és ha tájékoztatási célból megkapja az ilyen módosítások részleteit.

3.3 Az EKB hatásköre

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a nemzeti hatóságoknak konzultálniuk kell az EKB-val valamennyi olyan jogszabálytervezettel kapcsolatban, „amely a Szerződés alapján az EKB hatáskörébe tartozik”. Ez nyilvánvalóan magában foglalja a Szerződés 127. cikkének (2) bekezdése értelmében a KBER-en keresztül ellátandó alapvető feladatokat (azaz az Unió monetáris politikájának meghatározását és végrehajtását, a devizaműveletek végzését, a tagállamok hivatalos devizatartalékainak tartását és kezelését, valamint a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítását) érintő jogszabálytervezeteket, valamint a Szerződés 128. cikkének (1) bekezdése szerinti feladatokat (azaz az eurobankjegyek kibocsátását). Olyan jogszabálytervezeteket is magában foglal, amelyek a Szerződés értelmében a KBER-re ruházott számos egyéb feladatot érintenek, kiváltképpen 1) a Szerződés 127. cikkének (6) bekezdése értelmében az EKB-ra ruházott, az egységes felügyeleti mechanizmuson belüli hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos konkrét feladatokat, valamint 2) az EKB által – az NKB-k segítségével – a KBER feladatainak ellátása érdekében szükséges statisztikai információk összegyűjtését, és amelyek szükség szerint hozzájárulnak a KBER Alapokmányának 5. cikke értelmében a hatáskörébe tartozó területeken a statisztikák gyűjtésére, összeállítására és terjesztésére vonatkozó szabályok és gyakorlatok összehangolásához.

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdése felsorol számos olyan kérdéskört, amely kifejezetten az EKB hatáskörébe tartozónak minősül. A nemzeti hatóságoknak még akkor is konzultálniuk kell az EKB-val az e kérdésekkel kapcsolatos jogszabálytervezetokről, ha a nemzeti jogszabálytervezetek csak csekély mértékben érintik az EKB hatáskörét és anélkül, hogy azokat lényegesen befolyásolnák, aminek következtében az EKB úgy dönt, hogy nem fogad el véleményt⁸.

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdése:

„(1) A tagállamok hatóságai konzultálnak az EKB-val valamennyi olyan jogszabálytervezettel kapcsolatban, amely a Szerződés alapján az EKB hatáskörébe tartozik, és különösen a következőkről:

- valutaügyek,
- fizetőeszközök,
- nemzeti központi bankok,

⁸ Lásd ezen útmutató 5. szakaszát.

- a monetáris, pénzügyi, banki, fizetési rendszerrel és fizetési mérleggel kapcsolatos statisztikák gyűjtése, összeállítása és továbbítása,
- fizetési és elszámolási rendszerek,
- a pénzügyintézetekre vonatkozó szabályok, amennyiben azok lényegesen befolyásolják a pénzügyintézetek és pénzügyi piacok stabilitását.”

Az EKB hatáskörének nem teljes körű áttekintése

A 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének és (3) preambulumbekzdésének megfogalmazása egyértelművé teszi, hogy a 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésében szereplő felsorolás nem kimerítő jellegű.

Továbbá, amint az a következő bekezdésben részletesebben kifejtésre kerül, a 98/415/EK határozat 2. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az euroövezeten kívüli tagállamok hatóságainak konzultálniuk kell az EKB-val a monetáris politika eszközeire vonatkozó jogszabálytervezetéről.

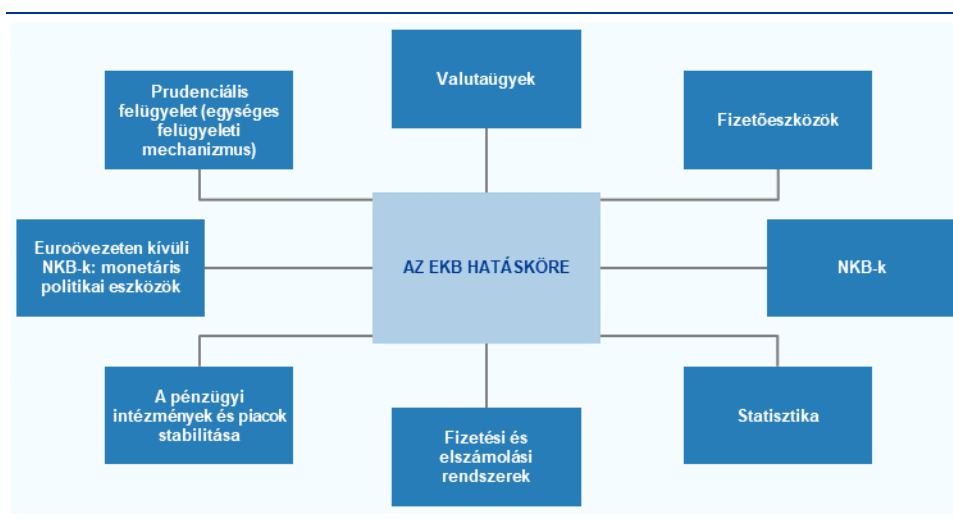
A 98/415/EK határozat 2. cikkének (2) bekezdése:

„(2) Ezen túlmenően, a nem résztvevő tagállamok hatóságainak konzultálniuk kell az EKB-val a monetáris politika eszközeire vonatkozó bármely jogszabálytervezetről.”

A 98/415/EK határozat amiatt tesz ilyen módon különbséget az euroövezeti és az euroövezeten kívüli tagállamok között, mert az euroövezeti tagállamokban a monetáris politika eszközeiről (például a kötelező tartalékképzési rendszerről) már nem azok nemzeti hatóságai döntenek. Azonban a 98/415/EK határozat (5) preambulumbekzdése egyértelművé teszi, hogy a konzultációs kötelezettség nem terjed ki az euroövezeten kívüli tagállamok hatóságai által monetáris politikájuk végrehajtásával összefüggésben hozott határozatokra (például a kamatlábakat megállapító határozatokra).

1. ábra

Az EKB hatáskörének nem teljes körű áttekintése

Forrás: EKB.

3.3.1 Valutaügylek és fizetőeszközök

Az EKB valutaügylekkel és fizetőeszközökkel kapcsolatos véleményei változatos témákkal kapcsolatos ügyeket ölelnek fel. Ezek közé tartoznak például az euro bevezetésével kapcsolatos intézkedések (a nemzeti valuta redenominálása, az állami és magánadósság redenominálása, kettős árképzés, kerekítési szabályok, ideértve a készpénzfizetések kerekítési szabályait is (például az egy és két centes összegű fizetések esetében), a nemzeti referenciaárfolyamok helyettesítése stb.); törvényes fizetőeszköz; a készpénzfizetések korlátozása, általában bizonyos küszöbértékek felett, vagy konkrétan (például az állami társadalombiztosítási járulékok, ingatlanügyletek tekintetében); a hitelintézetek által nyújtott készpénzszolgáltatások minimális szintjének és általában véve a készpénz rendelkezésre állásának biztosítása a társadalomban; a készpénzhasználat visszafogására irányuló adóügyi intézkedések; emlékermék; a bankjegyekkel és érmékkel kapcsolatos szerzői jog; a hamisítás megelőzése; címletek; műszaki előírások; újrahasznosítás; a bankjegyek és érmék valódiság és forgalomképesség szerinti vizsgálata; a digitális fizetőeszközök előmozdítása; valamint az elektronikus pénzkibocsátás.

3.3.2 A nemzeti központi bankok

Az EKB számos véleményt fogadott el az NKB-kkal kapcsolatos jogszabálytervezetek tekintetében. Ezek a vélemények olyan jogszabályokra vonatkoznak, amelyek érintik az NKB-k vagy azok vezető testületi tagjainak helyzetét, különösen a központi banki függetlenség számos szempontjához kapcsolódóan. Számos elfogadott vélemény foglalkozik az NKB-k nyugdíjrendszereivel és korlátozásaival, az NKB-k alkalmazottainak és az NKB-k

döntéshozó szervei tagjainak javadalmazásával, valamint az NKB-k elnökeinek és döntéshozó szervei tagjainak kinevezési feltételeivel. Számos elfogadott vélemény vonatkozik az NKB-k feladataira vagy monetáris politikáira, ideértve a Szerződés 123. cikkében foglalt monetáris finanszírozás tilalmának betartását, az NKB-k devizatartalékait, az NKB-k hitelműveleteinek fedezetét és az euroövezeten kívüli tagállamok NKB-jai kötelező tartalékképzésére vonatkozó követelményeket. Más vélemények például az NKB-kat érintő intézményi változásokkal, valamint azok alapokmányával, könyvvitelével, osztalékfizetésével, tőkepótlásával, adatszolgáltatásával és könyvvizsgálatával, nemzetközi monetáris intézményekben való részvételével, kiváltságos hozzáféréssel, szakmai titoktartásával és az NKB-k tevékenysége szabályozásának bármely más olyan szempontjával foglalkoztak, amelyet az NKB-k alapokmánya lefed (például sürgősségi likviditási támogatás nyújtása). Az EKB-t úgyszintén gyakran kérték fel véleményadásra a nem KBER-vonatkozású NKB-feladatokra vonatkozó jogszabálytervezetekről, különösen annak értékelése céljából, hogy e feladatok összeegyeztethetőek-e a monetáris finanszírozás tilalmával és/vagy a KBER céljaival és feladataival⁹.

3.3.3 A monetáris, pénzügyi, banki, fizetési rendszerekkel és fizetési mérleggel kapcsolatos statisztikák gyűjtése, összeállítása és továbbítása

Az EKB statisztikai adatok gyűjtésével kapcsolatos hatásköreit a KBER Alapokmányának 5. cikke határozza meg. A 2533/98/EK rendelet¹⁰ 4. cikke úgy rendelkezik, hogy a tagállamok „maguk szervezik meg a statisztikai adatszolgáltatást, és teljes körűen együttműködnek a KBER-rel az Alapokmány 5. cikkéből fakadó kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében”. Az EKB tisztában van azzal, hogy a tagállamokban különböznek az adatszolgáltatásra vonatkozó rendelkezések. Ebből következik, hogy amikor az EKB-val a nemzeti adatszolgáltatási rendelkezések tervezetéről konzultálnak, az EKB általános jellegű megjegyzéseket tesz, amelyek azt a célt szolgálják, hogy felhívják a figyelmet azokra a szempontokra, amelyeket a jogszabálytervezetben még egyértelműbbé lehetne tenni. A vonatkozó konzultációk például a fizetésimérleg-statisztikákra, a statisztikai adatoknak az EKB és a KBER, valamint az euroövezeten kívüli NKB-k közötti átadására, a különböző pénzügyi eszközökre és befektetési pozíciókra vonatkozó nemzeti statisztikai adatszolgáltatási követelményekre, a hitelnylvántartásban szereplő adatok körére, bizonyos adatok pénzügyi stabilitás céljából történő jelentésére, a központi hitelnylvántartásokhoz való hozzáférésre, az AnaCredit-rendeletre¹¹, valamint az euroövezeten kívüli NKB-knak a statisztikai adatok gyűjtésében betöltött szerepére vonatkoztak.

⁹ A KBER Alapokmányának 14.4 cikke alapján az NKB-k elláthatnak a KBER Alapokmányában meghatározottaktól eltérő feladatokat is, kivéve ha a Kormányzótanács azokat a KBER céljaival és feladataival ellentétesnek találja.

¹⁰ A Tanács 2533/98/EK rendelete (1998. november 23.) az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről (HL L 318., 1998.11.27., 8. o.).

¹¹ Az Európai Központi Bank (EU) 2016/867 rendelete (2016. május 18.) a részletes hitelezési és hitelkockázati adatok gyűjtéséről (EKB/2016/13) (HL L 144., 2016.6.1., 44. o.).

3.3.4 Fizetési és elszámolási rendszerek

A fizetési és elszámolási rendszerekről folytatott korábbi konzultációk a fizetési és elszámolási rendszerek működésének több szempontjával – például a felügyeletükkel, a központi szerződő felekkel, az elszámolások véglegességével, a nettó vagy valós idejű bruttó elszámolási alappal, a nettósítási és fedezeti szempontokkal, az értékpapírok dematerializációjával és/vagy digitalizációjával, valamint a kiberbiztonsági követelmények piaci infrastruktúrákra gyakorolt hatásával – kapcsolatos jogszabálytervezetekre vonatkoztak.

3.3.5 A pénzügyi intézetekre vonatkozó szabályok, amennyiben azok lényegesen befolyásolják a pénzügyi intézetek és pénzügyi piacok stabilitását

A 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének hatodik franciabekezdése utal „a pénzügyi intézetekre vonatkozó szabályokra, amennyiben azok lényegesen befolyásolják a pénzügyi intézetek és pénzügyi piacok stabilitását”. A 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének hatodik franciabekezdése értelmében a tagállamok konzultálnak az EKB-val, ha a javasolt jogszabályi rendelkezések „lényegesen befolyásolják” a pénzügyi stabilitást, kivéve, ha a 98/415/EK határozat 1. cikkének (2) bekezdése alapján a rendelkezések kizárólagos célja az uniós irányelvek átültetése¹². Ezenkívül a 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének hatodik franciabekezdését a KBER Alapokmányának 25.1. cikkével összefüggésben kell figyelembe venni, amely előírja, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai konzultálhatnak az EKB-val „a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtása tárgyában”.

Az EKB jelentős számú véleményt fogad el a 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének hatodik franciabekezdése alapján. Az EKB számos véleményt fogadott el a tagállami felügyelet intézményi struktúrájának javasolt módosításairól folytatott konzultációkra válaszul. Rendszeresen konzultáltak az EKB-val továbbá a hitelintézetek és pénzügyi intézetek felügyeleti rendszerének jelentős módosításairól, a pénzügyi mosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó szabályokról, valamint a hitelintézetek és pénzügyi intézetek szanálásáról, reorganizációjáról és felszámolásáról. Az EKB-val gyakran konzultáltak olyan jogszabálytervezetekről, amelyek jelentős hatást gyakorolhatnak a piacokra, például a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokra, az értékpapírosításra és a fedezettkötvény-rendszerekre, valamint az értékpapírok dematerializálására vonatkozó jogszabályokról.

Az EKB több véleményt is elfogadott a pénzügyi piaci válsággal összefüggésben, ahol a nemzeti jogszabályi rendelkezések célja a betétbiztosítási rendszerek megerősítése vagy a pénzügyi piac stabilitásának biztosítása vagy megerősítése volt.

¹² Az utóbbival kapcsolatban lásd ezen útmutató 3.4. szakaszát.

Végezetül konzultációra került sor az EKB-val a tőke szabad mozgását potenciálisan érintő különböző jogszabálytervezetekről, az árfolyam-politikáról (például a pénzügyi tranzakciók megadóztatásáról), a hitelintézetekre és/vagy pénzügyi intézetekre kivetett külön illetékekről vagy adókról, a jelzáloghitelek és egyéb magánhitelek feltételeit átstrukturáló jogszabálytervezetekről, valamint egyéb gazdasági vagy pénzügyi jelentőségű jogszabálytervezetekről.

3.3.6 A hitelintézetek prudenciális felügyelete

Ami az egységes felügyeleti mechanizmushoz kapcsolódó nemzeti rendelkezések tervezeteiről az EKB-val folytatandó konzultáció jogalapját illeti, a 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdése hatodik franciabekezdésének szövege, és különösen a pénzügyi intézetek és piacok stabilitását „lényegesen befolyásoló” szabályokra való hivatkozás nem tekinthető az EKB-val való konzultációs kötelezettség korlátozásának. A fent említettek szerint a 98/415/EK határozat (3) preambulumbekzdésének és 2. cikke (1) bekezdésének megfogalmazása egyértelművé teszi, hogy az utóbbi rendelkezésben szereplő területek felsorolása nem kimerítő jellegű. Az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozásával a Szerződés 127. cikkének (4) bekezdése szerinti tanácsadói feladatának ellátása céljából immár a prudenciális felügyeleti feladatok is az EKB hatáskörébe tartoznak.

A nemzeti hatóságok által a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó jogszabálytervezetekről folytatott konzultációk kiterjednek az INH-k hatásköreire és feladataira; az INH-k intézményi struktúrájára és irányítására, többek között az egységes felügyeleti mechanizmusban való részvételük tekintetében; az információcserére; a hitelintézetek felügyeletének eljárási vonatkozásaira, például a hitelintézetek igazgatósági tagjai szakmai alkalmasságának és megbízhatóságának értékelésére; a felügyeleti díjakra; a hitelintézetek jelentőségének értékelésére; valamint azokkal a tagállamokkal történő szoros együttműködésre, amelyek még nem vezették be az eurót.

3.4 Végrehajtási jogszabályok

A 98/415/EK határozat 1. cikkének (2) bekezdése:

„(2) Nem tartoznak a jogszabálytervezetek körébe azok a rendelkezéstervezetek, amelyek kizárólagos célja a közösségi irányelveknek a tagállamok joganyagába történő átültetése.”

A fent említettek szerint a 98/415/EK határozat 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a tagállamoknak nem kell konzultálniuk az EKB-val a nemzeti jogszabálytervezetekről, amennyiben azok kizárólagos célja az uniós irányelvek nemzeti jogba történő átültetése. E mentesség indoka az, hogy a Szerződés 127. cikkének (4) bekezdése és 282. cikkének (5) bekezdése értelmében már konzultálni kellett volna az EKB-val a javasolt uniós jogi aktusról, ezért az EKB tanácsadói feladatát szükségtelen kiterjeszteni olyan jogszabálytervezetekre, amelyek kizárólag

az ilyen uniós jogi aktust ültetik át. Ezenkívül sem a Bizottságnak, sem az EKB-nak nem feladata annak vizsgálata, hogy a nemzeti átültető intézkedések összeegyeztethetők-e az uniós irányelvekkel.

Az EKB úgy véli, hogy ugyanez a mentesség vonatkozik az uniós rendeletek végrehajtására, alkalmazásuk megkönnyítésére vagy az azokban foglalt lehetőségek végrehajtására irányuló nemzeti jogszabálytervezetekre is, feltéve, hogy az ilyen nemzeti jogszabálytervezetek nem gyakorolnak az EKB hatáskörébe tartozó kérdésekre olyan hatást, amely eltér magának a rendeletnek a hatásától (amelyről az uniós intézményeknek konzultálniuk kellett volna az EKB-val).

Az EKB-val való konzultációra vonatkozó követelmény azonban nem zárható ki nyilvánvalóan azokban az esetekben, amikor a nemzeti jogszabálytervezetek irányelvek átültetésére (vagy rendeletek végrehajtására vagy alkalmazására) irányulnak és a nemzeti jogalkotó az irányelvben vagy a rendeletben egyértelműen meghatározottnál nagyobb mérlegelési jogkört gyakorol az átültetés (vagy végrehajtás) terén. Amennyiben ez a mérlegelési mozgástér jelentős mértékben érinti az EKB hatáskörét, különösen az EKB/eurorendszer/KBER szerepét és feladatait–kiváltképpen azáltal, hogy új feladatot ruház egy NKB-ra vagy jelentősen módosítja valamely NKB meglévő feladatát –, a konzultációs kötelezettség az irányadó (mivel a 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének harmadik franciabekezdése az NKB-kra utal). Az EKB és/vagy az NKB-k függetlensége, valamint a Szerződés vonatkozó rendelkezései szerinti monetáris finanszírozás tilalmának való megfelelés továbbra is fontos eleme minden vizsgálatnak, ideértve az irányelvekből vagy rendeletekből származó új NKB-feladatok (vagy valamely NKB meglévő feladata jelentős módosításainak) értékelését is. Ezekben az esetekben konzultálni kell az EKB-val, és az véleményt fogadhat el. Emellett a tagállamok a tőkekövetelményekről szóló irányelv¹³ átültetéséről is konzultálnak az EKB-val, és prudenciális felügyeleti hatáskörei alapján az EKB alkalmanként véleményeket fogad el ezen a területen (például a hitelintézetekben való befolyásoló részesedésszerzés vizsgálatára, valamint a hitelintézetekben kinevezett személyekkel kapcsolatos szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági vizsgálatokra vonatkozó jogszabálytervezetekről). A tagállamok a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv¹⁴ átültetése tárgyában is konzultálnak az EKB-val, és az EKB véleményeket fogad el különösen azokról a jogszabályokról, amelyekben valamely NKB szanálási szerepet kap, például azáltal, hogy az NKB-t szanálási hatóságként jelölik ki, vagy azáltal, hogy az NKB hitelkereteket biztosít a betétbiztosítási rendszer számára.

Az EKB néhány alkalommal arra ösztönözte a nemzeti hatóságokat, hogy konzultáljanak vele a KBER számára különösen fontos uniós irányelveket átültető

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

jogszabálytervezetekről. Ez volt a helyzet például az elszámolások véglegességéről szóló irányelv¹⁵ és a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv¹⁶, valamint azok későbbi módosításai¹⁷ esetében. Az e két irányelv nemzeti jogba való átültetését célzó rendelkezéstervezetekről folytatott számos konzultáció eredményeként elfogadott EKB vélemények hasznos hozzájárulásnak bizonyultak az eurorendszer műveleteire vonatkozó jogi keretrendszer megerősítéséhez, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásához.

Az EKB saját kezdeményezésére is kiadott egy, a postai fizetési szolgáltatásokról szóló megállapodás ratifikálására vagy végrehajtására vonatkozó véleményt, és arra ösztönözte a nemzeti hatóságokat, hogy konzultáljanak az EKB-val, amennyiben a konkrét nemzeti jogszabálytervezetek túlmutatnak a megállapodás pusztá ratifikációján.

Az irányelvek átültetésére vonatkozó rendelkezéstervezetekről a tagállamok időnként saját kezdeményezésükre konzultálnak az EKB-val annak ellenére, hogy erre nem kötelezik vagy ösztönzik őket, például azokon a területeken, ahol úgy vélik, hogy az EKB különleges szakértelemmel rendelkezik. Ilyen esetekben az EKB általában készen áll arra, hogy a hivatalos vagy nem hivatalos önkéntes nemzeti konzultációkra válaszoljon, és az elkészített átültető intézkedéstervezetekre vonatkozóan iránymutatást nyújtson – még akkor is, ha hivatalosan nem áll fenn az EKB-val való konzultációs kötelezettség –, de csak annyiban, amennyiben a rendelkezéstervezetek az EKB hatáskörével kapcsolatban konkrét megjegyzéseket tesznek.

Az Európai Rendszerkockázati Testületet (a továbbiakban: ERKT) 2010 decemberében hozták létre új testületként azzal a megbízással, hogy felügyelje a pénzügyi rendszer egészének kockázatait. A 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ 17. cikke alapján az ERKT hatáskörében kibocsáthat többek között ajánlásokat, valamint figyelemmel kíséri azok betartását. Tekintettel az ERKT ilyen ügyekben betöltött szerepére, az ERKT ajánlásait végrehajtó jogszabálytervezetekről a tagállamoknak nem kell konzultálniuk az EKB-val az ezen útmutatóban kifejtett és a 98/415/EK határozat alapján fennálló, általános konzultációs kötelezettségük sérelme nélkül.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/44/EK irányelve (2009. május 6.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló 98/26/EK irányelvnek és a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról szóló 2002/47/EK irányelvnek a kapcsolódó rendszerek és hitelkövetelések tekintetében történő módosításáról (HL L 146., 2009.6.10., 37. o.). A következő években további (kiseb) módosításokat fogadtak el.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331, 2010.12.15, 1. o.).

4 Azok az esetek, amikor az EKB a konzultáció iránti megkeresésekre válaszul mellőzi vélemény elfogadását

4.1 Vélemény elfogadásának mellőzéséről szóló levelek

Az EKB nem köteles véleményt elfogadni, ezért az egyes konzultációkra válaszul nem fogad el automatikusan véleményt. Ez azonban nem érinti a tagállamok EKB-val való konzultációs kötelezettségét, amennyiben a szóban forgó jogszabálytervezetek csak csekély mértékben érintik az EKB hatáskörét.

Az EKB nem fogad el véleményt, ha a jogszabálytervezet csak csekély mértékben érinti az EKB hatáskörét, anélkül, hogy azokra jelentős hatást gyakorolna. A nemzeti jogszabálytervezetben a 98/415/EK határozatban felsorolt témák bármelyikére történő pusztán hivatkozások, illetve a vonatkozó jogi keretrendszer tisztán formai vagy adminisztratív változtatásai nem feltétlenül vonják maguk után az EKB véleményét.

Az EKB nem fogad el véleményt, ha a jogszabálytervezetek uniós jogszabályok átültetésével járnak, kivéve, ha ezen átültetés során a nemzeti jogalkotó mérlegelési jogkört gyakorol, és az jelentősen érinti az EKB hatáskörét, különösen az EKB/eurorendszer/KBER szerepét és feladatait, kiváltképpen azért, hogy új szerepet ruház egy NKB-ra vagy jelentősen módosítja valamely NKB meglévő feladatát.

A *Banka Slovenije* ítéletben¹⁹ megállapított elveket figyelembe véve az EKB újra megvizsgálta, hogy szükség van-e vélemény elfogadására, ha a jogszabálytervezet új feladatot ruház egy NKB-ra, vagy jelentősen módosítja valamely NKB meglévő feladatát. A *Banka Slovenije*-ügyben hozott ítélet fényében az EKB nem fogad el automatikusan egy nemzeti jogszabálytól véleményt amiatt, hogy az új feladatot ruház valamely NKB-ra vagy jelentősen módosítja valamely NKB meglévő feladatát, kivéve, ha az új feladat az NKB függetlenségét veszélyezteti, vagy a monetáris finanszírozás tilalmát sérti, vagy az EKB hatásköre szempontjából más módon nem elhanyagolható jelentőségű.

Amennyiben egy jogszabálytervezetről hivatalos konzultációt folytatnak az EKB-val, és az úgy dönt, hogy nem fogad el véleményt, hivatalosan a konzultáló hatóságnak címzett, a vélemény elfogadásának mellőzéséről szóló levélben válaszol. A vélemény elfogadásának mellőzéséről szóló levél részletesen ismerteti azokat az okokat, amelyek miatt az EKB az adott konzultáció során nem fogad el véleményt, és a konzultáló hatóság figyelmét a korábban elfogadott, releváns véleményekre²⁰ irányíthatja. Valamennyi ilyen levél elérhető az EUR-Lexen.

¹⁹ A C-45/21. sz. *Banka Slovenije* ügy, ECLI:EU:C:2022:670.

²⁰ Lásd például: LET/2024/01251 és LET/2024/05161.

4.2 A nem hivatalos megkeresés lehetősége

Az egyrészt a nemzeti hatóságok és az érintett NKB, másrészt az EKB alkalmazottai közötti nem hivatalos kapcsolatfelvételre a hivatalos konzultációk EKB-hoz történő benyújtását megelőzően is sor kerülhet, amennyiben a konzultáló hatóság arra vonatkozóan kíván nem hivatalos iránymutatást kapni az EKB-tól, hogy valamely konkrét esetben szükség van-e az EKB-val való konzultációra. Az ilyen iránymutatás iránti nem hivatalos megkeresésekkel kapcsolatban az EKB-val való kapcsolatfelvétel az érintett NKB-n keresztül vagy a megkeresések következő e-mail címre történő benyújtásával történhet: LegalActs.Team@ecb.europa.eu.

Az ilyen nem hivatalos megkeresések segíthetnek megelőzni a konzultációt azokban az esetekben, amikor a konzultáló hatóság számára nem teljesen egyértelmű, hogy indokolt-e EKB-vélemény elfogadása. A nem hivatalos megkeresést a jogalkotási intézkedések tervezetével vagy a tervezett intézkedések kellően részletes leírásával együtt kell benyújtani.

5 A konzultációs eljárás

A 98/415/EK határozat 4. cikke:

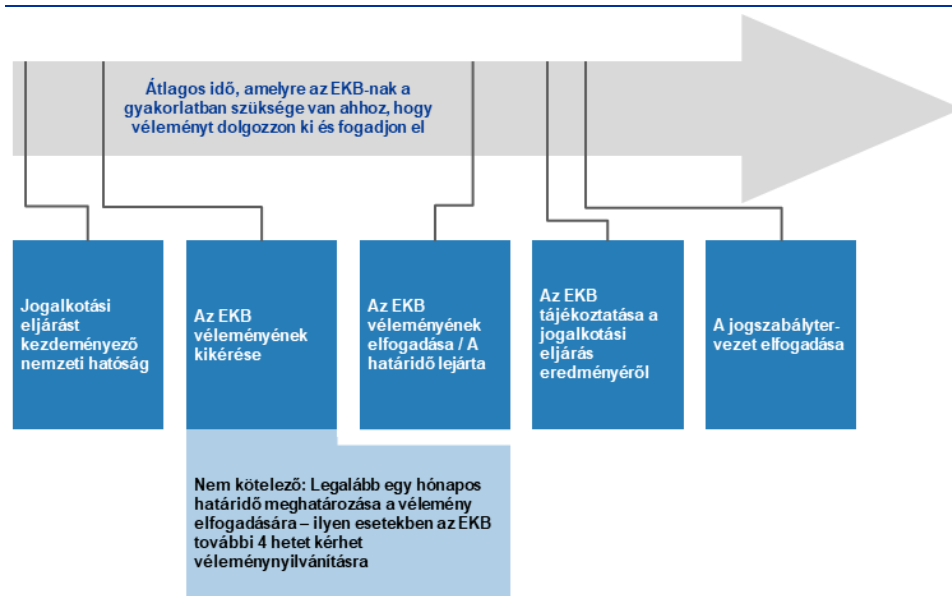
„Valamennyi tagállam elfogadja a szükséges intézkedéseket, hogy ténylegesen megfeleljenek ennek a határozatnak. Ebből a célból a tagállamok biztosítják, hogy egy olyan megfelelő időpontban konzultálnak az EKB-val, amely a jogszabálytervezetet kezdeményező hatóság számára lehetővé teszi, hogy döntésének meghozatala előtt figyelembe vegye az EKB véleményét; amennyiben az adott jogszabályokat egy másik hatóság fogadja el, a tagállam gondoskodik arról, és hogy az EKB véleményét e hatóságnak is a tudomására hozzák.”

5.1 Az EKB-val folytatott konzultáció megfelelő időpontja

A 98/415/EK határozat 4. cikkében foglaltak szerint az EKB-val a jogalkotási folyamat során „megfelelő időpontban” kell konzultálni. Ez magával vonja azt, hogy a nemzeti eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy a konzultáció a jogalkotási folyamat olyan pontján történjen meg, amely a jogszabálytervezetek megvizsgálására (és szükség esetén lefordítására) és a vélemény valamennyi szükséges nyelvi változatban történő elfogadására megfelelő időt ad az EKB számára. Ez továbbá lehetővé teszi az érintett nemzeti hatóság számára, hogy a rendelkezések elfogadása előtt figyelembe vegye az EKB véleményét.

2. ábra

A jogszabálytervezetéről folytatott konzultációs folyamat

Forrás: EKB.

Amennyiben a jogszabálytervezeteket az elfogadó hatóságtól eltérő hatóság készíti el, a 98/415/EK határozat 4. cikke szerint az ilyen rendelkezésekre vonatkozó

konzultációra olyan időpontban kell sort keríteni, amely lehetővé teszi a jogszabálytervezeteket kezdeményező hatóság számára annak mérlegelését, hogy az EKB véleményének figyelembevétele érdekében – azaz mielőtt a rendelkezéseket továbbítják az elfogadó hatóságnak – módosítani kell-e a jogszabálytervezeteket. Ugyanakkor a 98/415/EK határozat 4. cikke nem zárja ki, hogy a nemzeti hatóságok jogalkotási eljárásaiknak megfelelően olyan lépéseket tegyenek, amelyek nem érintik a jogszabálytervezetek lényegét.

A 98/415/EK határozat 3. cikke (4) bekezdésének megfogalmazásából következik, hogy a tagállamok az EKB véleményének kézhezvételéig kötelesek felfüggeszteni a jogszabálytervezet elfogadására irányuló eljárást. Ez nem jelenti azt, hogy a teljes nemzeti jogalkotási folyamatot (például a parlamenti állandó bizottságok előkészítő munkáját, a nemzeti hatóságok által benyújtott egyéb vélemények megvitatását stb.) fel kellene függeszteni az EKB véleménynyilvánításáig. Ehelyett ez azt jelenti, hogy az elfogadó hatóságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy érdemi határozathozatala előtt érdemben megvitassa az EKB véleményét. Ha az EKB véleményének benyújtására határidőt állapítottak meg²¹, és ez a határidő lejárt, az érintett nemzeti hatóság folytathatja az elfogadási eljárást. Mindazonáltal a nemzeti hatóságok még ilyen esetben is kötelesek továbbra is figyelembe venni az EKB véleményét mindaddig, amíg a jogszabályt nem fogadják el.

2011 októberében az EKB elnöke levelet küldött valamennyi nemzeti konzultáló hatóságnak emlékeztetőül arra, hogy „az EKB-val a hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetekről a jogalkotási folyamat²² megfelelő szakaszában folytatott megfelelő konzultáció révén meg kell hozniuk a 98/415/EK határozat 4. cikke szerinti szükséges intézkedéseket az ezen határozatnak való tényleges megfelelés biztosítása érdekében”. Az EKB elnöke azt is javasolta, hogy „vezessenek be megfelelő belső eljárásokat annak biztosítása érdekében, hogy az EKB-val folytatott konzultációra olyan megfelelő szakaszban kerüljön sor, amely lehetővé teszi a konzultáló és/vagy elfogadó hatóság számára, hogy a szóban forgó jogszabályi rendelkezés elfogadása előtt figyelembe vegye az EKB véleményét. Ismételt konzultációra van szükség, ha a rendelkezéstervezeteket a jogalkotási eljárás során jelentősen módosítják.”

5.2 A vélemény iránti kérelem

5.2.1 A kérelem formája és a kísérő dokumentáció

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a vélemény iránti hivatalos kérelmet írásban kell benyújtani az EKB elnökéhez²³. A vélemény iránti

²¹ Lásd ezen útmutató 5.3. szakaszát.

²² Ide tartoznak a parlamenti jóváhagyáshoz nem kötött rendelkezések is. A konzultációs kötelezettség alól csak azok a jogszabálytervezetek mentesülnek, amelyek kizárólag az uniós jog átültetését szolgálják.

²³ Az EKB készen áll arra is, hogy megfelelően aláírt és szkennelt mellékletként címzett vélemény iránti kérelmeket fogadjon az office.president@ecb.europa.eu e-mail címen.

kérelemnek az EKB elnöke általi kézhezvétele az EKB véleményének elfogadására irányuló eljárás kezdetét jelzi. Az EKB üdvözli a nemzeti konzultáló hatóság és az EKB Jogi Szolgálatai közötti munkavállalói szintű informális párbeszédet. A hivatalos konzultációs eljárás azonban csak akkor kezdődik, amikor az EKB elnöke megkapja a vélemény iránti hivatalos kérelmet.

A kérelemnek a jogszabálytervezet olyan változatát kell tartalmazni, amely elég stabil ahhoz, hogy az EKB véleményt adjon róla. Amennyiben a jogszabálytervezet különböző kérdésekben számos rendelkezést tartalmaz, az EKB azt javasolja, hogy a konzultáló hatóság jelölje meg, mely rendelkezések tekintetében kéri különösen az EKB észrevételeit. Ez különösen akkor releváns, ha a jogszabálytervezetek elsődleges célja az uniós jogszabályok átültetése vagy érvényre juttatása, de ezek olyan további rendelkezéseket is tartalmaznak, amelyek túlmutatnak a pusztá átültetésen, és az EKB hatáskörébe tartoznak.

Az EKB azt javasolja, hogy a konzultáló hatóság mellékeljen egy rövid indokolást, amely ismerteti a jogszabálytervezetek tárgyát és fő célkitűzéseit, a nemzeti jogalkotási folyamat állását, valamint a rendelkezésre álló kapcsolattartó személyek nevét és adatait annak érdekében, hogy tisztázzák a jogszabálytervezetekkel kapcsolatos, az EKB véleményének megfogalmazása során esetlegesen felmerülő kérdéseket. Az EKB azt javasolja, hogy a konzultáló hatóság jelöljön meg határidőt az EKB számára véleményének kiadására²⁴.

A nemzeti konzultációkhoz szükséges dokumentációs követelmények:

Szükséges	Ajánlott
<p>Az EKB elnökének küldött írásbeli, vélemény iránti kérelem</p> <p>A jogszabálytervezet egy példánya</p>	<p>Határidő megjelölése az EKB számára véleménynyilvánításra.</p> <p>Rövid indokolás, amely a következőket tartalmazza:</p> <ul style="list-style-type: none"> a jogszabálytervezetek tárgya és fő célkitűzései; a nemzeti jogalkotási folyamat állása; valamint a kapcsolattartó személyek adatai. Amennyiben a nemzeti jogszabálytervezet nagy terjedelmű/összetett, azon rendelkezéstervezetek, amelyekkel kapcsolatban az EKB különösen megjegyzéseket kíván tenni. A különleges sürgősséggel benyújtott kérelmek esetén a konzultáció céljából benyújtott indokolás és a főbb rendelkezéstervezetek angol nyelvű fordítása jelentősen megkönnyítené a folyamatot.

5.2.2 A kérelem nyelve

A vélemény iránti kérelem és a kísérő dokumentáció benyújtható az érintett tagállam hivatalos nyelvén (vagy egynél több hivatalos nyelvvel rendelkező tagállam esetén azok egyikén). Különösen a különleges sürgősséggel benyújtott kérelmek esetén²⁵ a zökkenőmentes konzultációs eljárás biztosítása érdekében az EKB nagyra értékeli, ha megkapja a konzultáció céljából benyújtott indokolás és a fő jogszabálytervezetek angol nyelvű fordítását is. Ez figyelembe veszi az angolt mint az EKB munkanyelvét, valamint azt a nyelvet, amelyen a Kormányzótanács az Általános Tanács hozzájárulásával elfogadja az EKB véleményeit. Ez lehetővé teszi továbbá az EKB

²⁴ Lásd ezen útmutató 5.3. szakaszát.

²⁵ Lásd ezen útmutató 5.3. szakaszát.

számára, hogy a fordítások bevárása nélkül a vélemény iránti kérelem kézhezvételét követően azonnal megkezdje a vélemények kidolgozását. Az EKB véleménye iránti kérelmet azonban nem késleltetheti az ilyen fordítás hiánya.

5.3 Határidők

A 98/415/EK határozat 3. cikke:

- (1) „A tagállamok jogszabálytervezetet készítő hatóságai, amennyiben szükségesnek tartják, határidőt szabhatnak az EKB-nak véleménye előterjesztésére, amely azonban nem lehet rövidebb, mint az értesítésnek az EKB elnöke általi kézhezvételétől számított egy hónap.
- (2) Különleges sürgősség esetén e határidő lerövidíthető. Ebben az esetben a konzultáló hatóságnak közölnie kell a sürgősség indokait.
- (3) Az EKB kellő időben kérheti a határidő legfeljebb további négy héttel történő meghosszabbítását. E kérést a konzultáló hatóságok alapos indok nélkül nem utasíthatják el.
- (4) A vélemény előterjesztésének a határidő lejártával történő elmaradása további eljárásában nem akadályozza a konzultáló nemzeti hatóságot. Amennyiben az EKB véleményét a határidő lejártát követően kapják kézhez, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezt a 4. cikkben említett hatóságok tudomására hozzák.”

Bár a 98/415/EK határozat nem állapít meg határidőt az EKB véleményének elfogadására, a tapasztalatok azt mutatják, hogy az átlagos időtartam körülbelül hat hét. A folyamat azonban hosszabb időt vehet igénybe²⁶, és a vélemény elfogadásához ténylegesen szükséges idő az érintett jogszabálytervezetek jellegétől, összetettségétől és érzékenységétől függően nyilvánvalóan változik.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (1) bekezdése értelmében „[a] tagállamok jogszabálytervezetet készítő hatóságai, amennyiben szükségesnek tartják, határidőt szabhatnak az EKB-nak véleménye előterjesztésére”. Ez a határidő azonban „nem lehet egy hónagnál rövidebb” attól a naptól számítva, amikor az EKB elnöke kézhez veszi az értesítést.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy a tagállamok ezt az egy hónapos minimális határidőt néha tévesen általános maximális határidőként értelmezik. A legtöbb esetben az EKB véleményeinek elkészítéséhez és elfogadásához időre van szükség ahhoz, hogy elkészítsék a jogszabálytervezetek angol nyelvű változatát, összehangolják az EKB-nak a vélemény megszövegezésében részt vevő illetékes szervezeti egységei munkáját, és az írásbeli eljárás során megkapják és figyelembe veszik az NKB-elnökök megjegyzéseit és észrevételeit. A felügyeleti területre vonatkozó számos vélemény magában foglalja a felügyeleti testülettel folytatott

²⁶ Lásd lentebb ebben a szakaszban.

konzultációt is, mielőtt a véleménytervezetet végleges elfogadás céljából a Kormányzótanács elé terjesztik.

A gyakorlatban az egy hónapos határidő meglehetősen rövidnek bizonyul. Ezért a konzultáló hatóságok számára a határidő meghatározásának lehetőségét azokra az esetekre kell korlátozni, amikor sürgető szükség van arra, hogy a nemzeti hatóságok egy hónapon belül megkapják az EKB véleményét. Amint azt az EKB a véleményeiben gyakran megismétli, az a tény, hogy a nemzeti jogalkotási folyamat előrehaladott szakaszba ér, még nem elegendő indok arra, hogy a konzultáló hatóságok az EKB véleményének sürgős elfogadását kérjék.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a határidő különlegesen sürgős esetekben lerövidíthető. E rendkívül kivételes esetekben a konzultáló hatóságnak kifejezetten közölnie kell a sürgősség indokait. A konzultáló hatóságokat arra ösztönzik, hogy kövessék a 98/415/EK határozat (6) preambulumbekzdésében foglalt iránymutatást, amely szerint a konzultáló hatóságok és az EKB közötti párbeszédnek lehetővé kell tennie az EKB számára, hogy sürgős esetekben kellő időben véleményt nyilvánítson annak sérelme nélkül, hogy az EKB a szükséges körütekintéssel meg tudja vizsgálni a jogszabálytervezeteket. Az ezen útmutató 5.2.1. és 5.2.2. szakaszában említettek szerint az EKB azt is nagyra értékeli, ha megkapja a konzultáció céljából benyújtott indokolás és a fő jogszabálytervezetek angol nyelvű fordítását is. Az EKB véleménye iránti kérelmet azonban nem késleltetheti az ilyen fordítás hiánya.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (3) bekezdése szerint, amennyiben a konzultáló hatóság határidőt szabott, az EKB kérheti e határidő legfeljebb további négy héttel történő meghosszabbítását. A 3. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy ezt a kérést a konzultáló hatóság alapos indok nélkül nem utasíthatja el.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy „a vélemény előterjesztésének a határidő lejártával történő elmaradása további eljárásában nem akadályozza a konzultáló nemzeti hatóságot”. Ez annyit jelent, hogy a határidő lejártával az érintett hatóság folytathatja a jogszabálytervezet elfogadására irányuló eljárását, amelyet az EKB-val folytatott konzultáció idejére felfüggesztettek. Amíg azonban a jogszabályt véglegesen el nem fogadják, a konzultáló hatóság továbbra is köteles figyelembe venni az EKB véleményét (és azt az elfogadó hatóság tudomására hozni, ha ez utóbbi más szerv).

5.4 Átvételi elismervény

A vélemény iránti kérelem kézhezvételét követően a kérelemmel megegyező nyelven átvételi elismervényt küldenek a konzultáló hatóságnak.

A kísérő dokumentumokat és az angol nyelvű fordítást a véleménytervezet kiadásakor megküldik az EKB Kormányzótanácsa és Általános Tanácsa tagjainak.

5.5 Az EKB véleményének elkészítése és elfogadása

A vélemény iránti kérelem kézhezvételét követően az EKB a vélemény előkészítésére egy testületet hoz létre. Ez a testület a konzultáció témája szempontjából releváns szervezeti egységek szakértőiből áll. Az olyan tényezőktől függően, mint a jogszabálytervezetek jellege, összetettsége és hossza, valamint azok angol nyelven való elérhetősége, a megszövegezéshez szükséges idő néhány naptól átlagosan hat hétig terjed. Az EKB véleményének elkészítése során a vélemény sürgős és különlegesen sürgős elfogadása iránti kérelem megalapozott indokait is figyelembe veszik.

A vélemény az EKB jogi eszköze, és főszabály szerint a Kormányzótanács az EKB véleményeinek elfogadásáért felelős döntéshozó szerv. Az Általános Tanács tagjai is részt vesznek ebben a döntéshozatali folyamatban, hogy hozzájáruljanak az EKB tanácsadói feladatához. Ezért a véleménytervezetet – a szövegezése befejezését és az Igazgatóság általi jóváhagyását követően – a Kormányzótanács elé terjesztik, hogy megjegyzéseket fűzzön hozzá, valamint az Általános Tanács tagjai elé terjesztik észrevételezésre. Ez egy írásbeli eljárás, amely általában körülbelül egy hetet vesz igénybe.

A hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos EKB vélemények elfogadása érdekében a Kormányzótanács a felügyeleti testülettel is konzultálhat.

A megjegyzések és/vagy észrevételek kézhezvételét követően az EKB felülvizsgálja a véleménytervezetet és egy másik, néhány munkanapos írásbeli eljárás keretében utalja további észrevételezésre. A konzultáció jellegétől, valamint az első írásbeli eljárás során beérkezett megjegyzések számától és összetettségétől függően azonban a második írásbeli eljárásban a megjegyzések és észrevételek megtételére előírt határidő eltérő lehet. A második írásbeli eljárás során az Általános Tanács és a Kormányzótanács tagjai általában csak a felülvizsgált véleménytervezetbe bevezetett módosításokkal kapcsolatban tesznek megjegyzéseket vagy észrevételeket.

A konzultáló hatóságokat felkérjük, hogy az EKB véleményének benyújtására vonatkozó határidők meghatározásakor vegyék figyelembe a konzultációs folyamat összetettségét.

5.6 A nyelvhasználati rend

A nemzeti hatóságok által kért véleményeket az adott tagállam hivatalos nyelvén (vagy ha a tagállamnak egynél több hivatalos nyelve van, a vélemény iránti kérelem nyelvével azonos nyelven) és angolul fogadják el.

5.7 A vélemény továbbítása és annak további figyelembevétele

Az elfogadást követően a véleményt továbbítják a konzultáló hatóságnak. A 98/415/EK határozat 4. cikke kimondja, hogy a konzultáló hatóságnak figyelembe kell vennie az EKB véleményét döntésének meghozatala előtt, és azt is előírja, hogy fel kell hívnia az elfogadó hatóság figyelmét az EKB véleményére, ha ez utóbbi a konzultáló hatóságtól eltérő hatóság.

A jogalkotási folyamat befejezését követően az EKB nagyra értékeli, ha megkapja a véglegesen elfogadott jogszabályi rendelkezések egy példányát. Az EKB azt javasolja, hogy amennyiben a jogszabálytervezetekről konzultációt folytattak az EKB-val, a konzultáló hatóság küldje meg az EKB Titkárságának az elfogadott jogszabályi rendelkezések egy példányát vagy fellelhetőségük forrását.

5.8 Közzététel

A Kormányzótanács fokozatosan tágította a nemzeti konzultációk tekintetében alkalmazott átláthatósági vezérelv hatókörét. 2020 júniusa óta az EUR-Lexen közzéteszik az összes EKB véleményt, a konzultáció iránti megkeresésekre válaszul megfogalmazott, az EKB véleményének elfogadását mellőző levelet, valamint minden olyan levelet, amelyet a nemzeti hatóságok által a nemzeti jogszabálytervezetek tekintetében az EKB-val történő konzultációs kötelességüknek való meg nem felelés eseteinek azonosítása céljából adtak ki. A konzultáló hatóság kérésére, és feltéve, hogy konkrét indokok állnak fenn az azonnali közzétételtől való tartózkodásra, a véleményt legkésőbb az elfogadását követő hat hónapon belül közzéteszik. A vélemények késedelmes közzététele a gyakorlatban nagyon ritka.

5.8.1 Az EKB szekciója az EUR-Lexen

Az [EKB szekciója](#) az EUR-Lexen gyors és könnyű hozzáférést biztosít az EKB valamennyi véleményéhez az érintett nyelveken. Onnan a felhasználó az EKB hatáskörébe tartozó témák szerint böngészhet. Egy áttekintő ablak a legutóbb közzétett jogi aktusokat jeleníti meg, és rendelkezésre áll a dátum szerint szétválogatott jogi aktusok teljes listája is, lehetővé téve az EKB véleményeinek szűrését. Az interaktív infografikák az EKB véleményeivel kapcsolatos statisztikákat jelenítik meg, és könnyű hozzáférést biztosítanak a gyűjteményekhez a jogi aktusok típusa, témakör és dátum szerint. A rendelkezésre álló kereső funkciók lehetővé teszik az EKB véleményeinek keresőszó, ügyiratszám, évszám vagy egyéb ismérv alapján történő keresését. Az egyes vélemények angol és nemzeti nyelvi változata egyaránt elérhető, hogy megismerjük a vélemény más dokumentumokkal való kapcsolatát és az egyes vélemények elfogadásához vezető eljárást. Az EKB honlapja hasznos információkat és az EUR-Lex használatára vonatkozó útmutatást is tartalmaz.

3. ábra

Az EKB szekciója az EUR-Lex kezdőoldalon

Európai Központi Bank

Gyorskeresés az EKB dokumentumai körében

A Európai Központi Bank (EKB) az elsődleges és a másodlagos uniós jogban található egyértelműen meghatározott szabályok alapján működő uniós intézmény. Feladatainak ellátása során az EKB jogi aktusokat fogad el, és a hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetekkel összefüggésben véleményeket is megfogalmaz és közzétesz. Itt találja az Európai Unió valamennyi érintett hivatalos nyelvén az EKB összes jogi aktusát – a módosításokkal, helyesbítésekkel és egységes szerkezetbe foglalt változatokkal együtt –, valamint az EKB vonatkozásában releváns ítélkezési gyakorlatot.

Böngészés téma szerint

- A KBER jogi kerete
- Az EKB intézményi rendelkezései**
- Monetáris politika és műveletek
- Fizetési és elszámolási rendszerek
- Bankjegyekkel és érmékkel, fizetési eszközökkel és valutával kapcsolatok kérdések
- Deviza és devizatartalékok
- Statisztika
- A pénzügyi piac stabilitása
- Bankfelügyelet**

Vizuális navigáció

Kategória	Dokumentumok száma
Vélemények uniós jogszabályjavaslatról	244
Vélemények tagállami jogszabálytervezetről	1047
Ajánlások	141

EKB dokumentum keresése

Év Szám Valamennyi

Az EKB szempontjából releváns bírósági ügyek – keresés

Év Szám Valamennyi

4. ábra

Az EKB valamennyi véleménye és levele megtalálható az EUR-Lex EKB szekciójában.

EKB dokumentum keresése

Év Szám Valamennyi

Valamennyi

Rendelet

Határozat

Iránymutatás

Vélemény

Ajánlás

Levél

Egyetértési megállapodás

Megállapodás

5. ábra

A jogi aktusok jellemzőik (a jogi aktus típusa itt látható) szerint szűkíthetők a találati oldal bal oldalán található szűrők használatával

▼ A jogi aktus típusa szerint

Nemzeti jogszabálytervezetről alkotott vélemény (1380)

Vélemény (273)

Saját kezdeményezésű vélemény (17)

Nemzeti jogszabálytervezetről alkotott saját kezdeményezésű vélemény (15)

Helyesbítés (5)

6 Az EKB-val folytatott konzultációra irányuló kötelezettség teljesítése

Az EKB-val való konzultációs kötelezettség teljesítésének biztosítása érdekében a 98/415/EK határozat 4. cikke előírja, hogy a tagállamok tegyék meg a szükséges intézkedéseket, „hogyan ténylegesen megfeleljenek” a 98/415/EK határozatnak. A KBER szorosán figyelemmel kíséri az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetek hazai jogalkotási fejleményeit. A KBER emellett rendszeresen nyomon követi és beszámol arról, hogy a nemzeti hatóságok eleget tesznek-e az EKB-val való, az ilyen jogszabálytervezetekre vonatkozó konzultációs kötelezettségüknek. Továbbá, miután megállapítja, hogy megsértették az EKB-val való, a hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetekre vonatkozó konzultációs kötelezettséget, az EKB értesíti az érintett INH-t, és erről az értesítésről másolatot küld az érintett tagállam NKB-ja elnökének és a Bizottságnak.

Azokat az eseteket is bele kell foglalni az EKB éves jelentésébe, amikor egyértelmű, hogy az EKB-val való konzultációs kötelezettség elmulasztása fontos vagy ismétlődő jellegű. Az ilyen mulasztásos esetek „egyértelműek”, ha jogi szempontból objektíven kétségbenvonhatatlan, hogy konzultálni kellett volna az EKB-val. Az EKB-val való konzultációs kötelezettség be nem tartásának esetei „fontosak”, a) amikor az EKB jelentős kritikai megjegyzéseket tett volna a jogalkotási javaslat tartalmával kapcsolatban, ha megfelelően sor került volna a konzultációra, vagy b) ha a kötelezettség be nem tartása általános jelentőséggel bír a KBER számára. Ebből a célból a KBER számára általános jelentőségűnek minősülnek az olyan nemzeti jogszabálytervezetekkel kapcsolatos konzultáció elmulasztásának esetei, amelyek új feladatot ruháznak valamely NKB-ra, vagy jelentősen módosítják valamely NKB meglévő feladatát. Az általános jelentőségre vonatkozó ezen álláspont annak a fontosságát hangsúlyozza, hogy az ezen útmutató 4. szakaszában az EKB vélemények elfogadásának mellőzésével kapcsolatban felvázolt elvek ellenére a nemzeti hatóságoknak elvben továbbra is konzultálniuk kell az EKB-val, ha sor kerül ilyen hatáskör-átruházásra vagy módosításra (mivel a 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének harmadik franciabekezdése az NKB-kra hivatkozik). Végül az „ismétlődő jellegű” eset akkor áll fenn, ha ugyanazon tagállam két egymást követő éven belül legalább három alkalommal nem konzultál az EKB-val, és a konzultáció elmulasztásának legalább egy esete a legutóbb vizsgált évre esik.

Végezetül az EKB üdvözli, ha folyamatosan tájékoztatják a véleményeire adott reakciókról, és ha tájékoztatási célból megkapja az ilyen módosítások részleteit.

7 Az EKB-val folytatott konzultációra irányuló kötelezettség be nem tartásának jogkövetkezményei

Az EKB-val a hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetekre vonatkozó konzultációs kötelezettség be nem tartása a 98/415/EK határozat megsértése, és az a Bíróság előtti jogsértési eljáráshoz vezethet. Ilyen eljárást az érintett tagállammal szemben a Bizottság indíthat a Szerződés 258. cikke²⁷ alapján, vagy egy másik tagállam a Szerződés 259. cikke alapján. A 98/415/EK határozat alapján fennálló EKB-val való konzultációs kötelezettség pontosan meghatározott, egyértelmű és feltétlen, ami azt jelenti, hogy arra az egyének nemzeti bíróságuk előtt hivatkozhatnak. Ezért a nemzeti bíróságokat fel lehet kérni arra, hogy az EKB-val való konzultáció nélkül elfogadott nemzeti rendelkezések érvényességéről vagy végrehajthatóságáról döntsenek²⁸. Végül a Szerződés 267. cikke alapján a nemzeti bíróságok előzetes döntéshozatal céljából az EKB-val való konzultáció nélkül elfogadott nemzeti rendelkezés érvényességére és végrehajthatóságára vonatkozó kérdést terjeszhetnek a Bíróság elé. Ezért végső soron a Bíróság feladata annak meghatározása, hogy milyen jogkövetkezményekkel jár az uniós jog alapján, ha valamely tagállam nem tartja be az EKB-val a nemzeti jogszabályokra vonatkozó konzultációs kötelezettségét.

A konkrét uniós jogi aktusokban előírtak szerint a Bíróságot több alkalommal is felkérték, hogy határozzon a Bizottság előzetes értesítése nélkül elfogadott nemzeti rendelkezéseknek a végrehajthatóságáról²⁹. Néhány ilyen esetben –amelyek közül mindegyik a (jelenleg a 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet³⁰ hatályon kívül helyező (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvben³¹ meghatározott) műszaki szabályok terén történő információszolgáltatási eljárásra vonatkozik – a Bíróság megállapította, hogy a Bizottság előzetes értesítése nélkül elfogadott nemzeti rendelkezést lényeges eljárási rendelkezés megsértésével elfogadottnak kell tekinteni, és mint ilyen, magánszemélyekkel szemben nem

²⁷ Ha egy szabályozói hatáskörrel felruházott NKB mulasztja el a 98/415/EK határozattal összhangban történő konzultációt, az EKB saját maga indíthat jogsértési eljárást a Szerződés 271. cikkének d) pontja és az Alapokmány 35.6. pontja alapján.

²⁸ Lásd például az 1551–1571/2011. sz. egyesített ügyekben a ciprusi Legfelsőbb Bíróság 2015. szeptember 15-én hozott ítéletét.

²⁹ Lásd többek között: a 174/84. sz., *Bulk Oil* kontra *Sun International* ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:1986:60); a C-194/94. sz., *CIA Security International* kontra *Signalson és Securitel* ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:1996:172); a C-226/97. sz., *Lemmens*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:1998:296); a C-235/95. sz., *AGS Assedic Pas-de-Calais*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:1998:365); a C-443/98. sz., *Unilever*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2000:496); a C-159/00. sz., *Sapod Audic*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2002:343); a C-303/04. sz., *Lid Italia*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2005:528).

³⁰ Az Európai Parlament és Tanács 98/34/EK irányelve (1998. június 22.) a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 204., 1998.7.21., 37. o.).

³¹ Az Európai Parlament és Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (kodifikált szöveg) (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

érvényesíthető³². Ugyancsak megszilárdult a Bíróság esetjogában, hogy a nemzeti jog alapján általában rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslatnak nyitva kell állnia az uniós jog alapján követelést érvényesíteni kívánó peres felek előtt³³. Azon tagállamokban, ahol magánszemélyek jogosultak eljárást kezdeményezni egy nemzeti jogszabályi rendelkezés súlyos eljárási hiba alapján történő megsemmisítése iránt, a magánszemélyek arra is jogosultak lehetnek, hogy az uniós jog valamely lényeges eljárási szabályának – például az EKB-val való előzetes konzultációnak – a megsértésével elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezések megsemmisítését kérik.

³² Lásd: a C-303/04. sz., *Lid Italia*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2005:528), amely a C-194/94. sz., *CIA Security International* kontra *Signalson* és *Securitel* ügyben hozott ítéletre (ECLI:EU:C:1996:172) hivatkozik; a C-226/97. sz., *Lemmens*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:1998:296); lásd még: a C-443/98. sz., *Unilever*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2000:496) és a C-159/00. sz., *Sapod Audic*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2002:343). A Bíróság álláspontja szerint a nemzeti jog által bevezetett műszaki szabványokat és szabályokat illetően a Bizottság előzetes értesítésére vonatkozó kötelezettség célja, hogy megelőző ellenőrzés révén védje az áruk szabad mozgását, amely az Unió egyik alapja: ez a kötelezettség ezért alapvető fontosságú annak megakadályozása érdekében, hogy a tagállamok technikai korlátokat és akadályokat állítsanak az egységes piacon belüli szabad mozgás útjába.

³³ Lásd például: a 158/80. sz. *Rewe*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:1981:163); a C-228/98. sz., *Dounias*-ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2000:65).

Melléklet

A Tanács 98/415/EK határozata (1998. június 29.) a nemzeti hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a jogszabálytervezetekről folytatott konzultációjáról³⁴

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 105. cikke (4) bekezdésére, és az ahhoz csatolt, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 4. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára³⁵,

tekintettel az Európai Parlament véleményére³⁶,

tekintettel az Európai Monetáris Intézet véleményére³⁷,

a Szerződés 106. cikkének (6) bekezdésében és az említett jegyzőkönyv 42. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően,

(1) mivel az Európai Központi Bank (EKB) akkor jön létre, amikor az Igazgatótanácsát kinevezik;

(2) mivel a Szerződés előírja, hogy a nemzeti hatóságoknak konzultálniuk kell az EKB-val az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban; mivel e konzultáció kereteit és feltételeit a Tanács állapítja meg;

(3) mivel a tagállamok hatóságainak az EKB-val való konzultációs kötelezettsége nem érinti e hatóságoknak az e tervezetekben említett ügyekkel kapcsolatos felelősségét; mivel a Szerződés 105. cikke (4) bekezdésének megfelelően a tagállamoknak konzultálniuk kell az EKB-val az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezetről; mivel az egyes területek e határozat 2. cikkében foglalt listája nem teljes; mivel e határozat 2. cikkének hatodik franciabekezdése nem érinti a hitelintézetek szakmai felügyeletével és a pénzügyi rendszer stabilitásával kapcsolatos politikákra vonatkozó feladatkörök jelenlegi elosztását;

(4) mivel a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) monetáris funkcióit és tevékenységét a KBER és az EKB alapokmánya határozza meg; mivel a résztvevő tagállamok központi bankjai a KBER szerves részét képezik, és az EKB iránymutatásainak és utasításainak megfelelően kell eljárniuk; mivel a gazdasági és monetáris unió (EMU) harmadik szakaszában részt nem vevő tagállamok

³⁴ HL L 189., 1998.7.3., 42. o.

³⁵ HL C 118., 1998.4.17., 11. o.

³⁶ HL C 195., 1998.6.22.

³⁷ 1998. április 6-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

hatóságainak konzultálniuk kell az EKB-val a monetáris politika eszközeivel kapcsolatos jogszabálytervezetekről;

(5) mivel mindaddig, amíg egyes tagállamok nem vesznek részt a KBER monetáris politikájában, e határozat nem érinti az e tagállamok hatóságai által a saját monetáris politikájuk végrehajtásával összefüggésben hozott döntéseket;

(6) mivel az EKB-val folytatott konzultáció nem hosszabbíthatja meg aránytalanul a tagállamokban a jogszabályok elfogadására irányuló eljárásokat; mivel az EKB számára a véleménye előterjesztésére nyitva álló határidőknek lehetővé kell tenniük, hogy az EKB a szükséges körültekintéssel vizsgálja meg a hozzá benyújtott szövegeket; mivel különlegesen sürgős esetekben, amelyeket igazolni kell, például a piac érzékenységekor, a tagállamok szabhatnak olyan határidőt, amely egy hónapnál rövidebb, és tükrözi a helyzet sürgősségét; mivel a nemzeti hatóságok és az EKB közötti párbeszédnek különösen az ilyen esetekben lehetővé kell tennie mindkét fél érdekeinek figyelembevételét;

(7) mivel a Szerződéshez csatolt 11. jegyzőkönyv 5. és 8. pontjának megfelelően e határozat Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságában nem alkalmazható mindaddig, amíg e tagállam be nem lép az EMU harmadik szakaszába;

(8) mivel a 93/717/EK határozat³⁸ és a Szerződés 109l. cikkének (2) bekezdése alapján a nemzeti hatóságoknak az EKB létrehozásának időpontjától az EMU harmadik szakaszának kezdetéig tartó időszakban konzultálniuk kell az EKB-val,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

1. E határozat alkalmazásában:

„részt vevő tagállam”: az a tagállam, amely a közös valutát a Szerződésnek megfelelően bevezette;

„jogszabálytervezet”: valamennyi olyan rendelkezés, amely jogilag kötelezővé válva, és egy tagállam területén általánosan alkalmazva nem meghatározott számú esetre állapít meg szabályokat és nem meghatározott számú természetes és jogi személy a címzettje.

2. Nem tartoznak a jogszabálytervezetek körébe azok a rendelkezéstervezetek, amelyek kizárólagos célja a közösségi irányelveknek a tagállamok joganyagába történő átültetése.

³⁸ HL L 332., 1993.12.31., 14. o.

2. cikk

1. A tagállamok hatóságai konzultálnak az EKB-val valamennyi olyan jogszabálytervezettel kapcsolatban, amely a Szerződés alapján az EKB hatáskörébe tartozik, és különösen a következőkről:
 - valutaügyek,
 - fizetőeszközök,
 - nemzeti központi bankok,
 - a monetáris, pénzügyi, banki, fizetési rendszerrel és fizetési mérleggel kapcsolatos statisztikák gyűjtése, összeállítása és továbbítása,
 - fizetési és elszámolási rendszerek,
 - a pénzügyintézetekre vonatkozó szabályok, amennyiben azok lényegesen befolyásolják a pénzügyintézetek és pénzügyi piacok stabilitását.
2. Ezen túlmenően, a nem résztvevő tagállamok hatóságainak konzultálniuk kell az EKB-val a monetáris politika eszközeire vonatkozó bármely jogszabálytervezetről.
3. Az EKB bármely jogszabálytervezet kézhezvételét követően azonnal tájékoztatja a konzultáló hatóságot, hogy véleménye szerint hatáskörébe tartozik-e a rendelkezés.

3. cikk

1. A tagállamok jogszabálytervezetet készítő hatóságai, amennyiben szükségesnek tartják, határidőt szabhatnak az EKB-nak véleménye előterjesztésére, amely azonban nem lehet rövidebb, mint az értesítésnek az EKB elnöke általi kézhezvételétől számított egy hónap.
2. Különleges sürgősség esetén e határidő lerövidíthető. Ebben az esetben a konzultáló hatóságnak közölnie kell a sürgősség indokait.
3. Az EKB kellő időben kérheti a határidő legfeljebb további négy héttel történő meghosszabbítását. E kérést a konzultáló hatóságok alapos indok nélkül nem utasíthatják el.
4. A vélemény előterjesztésének a határidő lejártával történő elmaradása további eljárásában nem akadályozza a konzultáló nemzeti hatóságot. Amennyiben az EKB véleményét a határidő lejártát követően kapják kézhez, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezt a 4. cikkben említett hatóságok tudomására hozzák.

4. cikk

Valamennyi tagállam elfogadja a szükséges intézkedéseket, hogy ténylegesen megfeleljenek ennek a határozatnak. Ebből a célból a tagállamok biztosítják, hogy

egy olyan megfelelő időpontban konzultálnak az EKB-val, amely a jogszabálytervezetet kezdeményező hatóság számára lehetővé teszi, hogy döntésének meghozatala előtt figyelembe vegye az EKB véleményét; amennyiben az adott jogszabályokat egy másik hatóság fogadja el, a tagállam gondoskodik arról, és hogy az EKB véleményét e hatóságnak is a tudomására hozzák.

5. cikk

1. Ezt a határozatot 1999. január 1-jétől kell alkalmazni.
2. A 93/717/EK határozat 1999. január 1-jén hatályát veszti.

6. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1998. június 29-én.

a Tanács részéről az elnök

R. COOK

© Európai Központi Bank, 2025

Postacím: 60640 Frankfurt am Main, Németország
Telefon: +49 69 1344 0
Honlap: www.ecb.europa.eu

Minden jog fenntartva. A kiadvány kizárólag oktatási és nem kereskedelmi célból, a forrás feltüntetésével sokszorosítható.

A konkrét szakkifejezések megtalálhatók az [EKB fogalomtárban](#) (csak angol nyelven).

PDF ISBN 978-92-899-7137-9, doi:10.2866/6334775, QB-01-25-092-HU-N